

Dosarul nr. 2ra-1656/21

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. I. Maxim)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. M. Guzun, A. Malii, I. Dutca)

ÎNCHEIERE

15 decembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Botoșanu Valerii,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către Botoșanu Valerii împotriva ÎMGFL nr. 3 din mun. Chișinău, în procedura falimentului, intervenienți accesorii Societatea pe Acțiuni „Apă-Canal Chișinău”, Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica”, Direcția generală locativ-comunală și amenajare a Consiliului municipal Chișinău, Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică, Întreprinderea Municipală „Infocon”, Societatea cu Răspundere Limitată „Info Bon”, Botoșanu Valeria, Botoșanu Maria și Botoșanu Gheorghe cu privire la obligarea încheierii contractelor individuale cu privire la alimentarea cu apă și de canalizare, apă caldă și încălzire centralizată,

împotriva deciziei din 02 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admis apelul declarat de ÎMGFL nr. 3 din mun. Chișinău, în procedura falimentului și a fost casată hotărârea din 29 iulie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, fiind pronunțată o hotărâre nouă,

constată:

La data de 09 iulie 2019, Botoșanu Valerii a depus cerere de chemare în judecată împotriva ÎMGFL nr. 3 din mun. Chișinău, în procedura falimentului, intervenienți accesorii SA „Apă-Canal Chișinău”, SA „Termoelectrica”, Direcția generală locativ-comunală și amenajare a Consiliului municipal Chișinău, Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică, cu privire la obligarea încheierii contractelor individuale cu privire la alimentarea cu apă și de canalizare, apă caldă și încălzire centralizată.

În motivarea acțiunii reclamantului a indicat că ÎMGFL nr. 3 din mun. Chișinău, în procedura falimentului în baza art. 29 din Legea privind serviciul public de alimentare cu apă și canalizare nr. 303 din 13 decembrie 2013 și art. 40 din Legea cu privire la energia termică și promovarea cogenerării nr. 92 din 29 mai 2014, a încheiat contracte cu SA „Apă-Canal Chișinău” și SA „Termoelectrica” privind prestarea serviciilor tuturor consumatorilor, inclusiv consumatorilor casnici, astfel, deținând calitatea de prestator de serviciu.

A susținut că s-a adresat la ÎMGFL nr. 3 din mun. Chișinău, în procedura falimentului cu solicitarea de a încheia cu dânsul, ca consumator casnic, contracte individuale cu privire la alimentarea cu apă și de canalizare, cu apă caldă și încălzire centralizată, cu încetarea ulterioară a calculării și încasării plății pentru cota-parte ca pierdere de apă. Însă, prin răspunsul din 19 aprilie 2019 a fost informat despre refuzul încheierii contractelor nominalizate, făcându-se referire la art. 2, 25 alin. (5) din Legea serviciilor publice de gospodărie comunală nr. 1402 din 24 octombrie 2002 și art. 29 alin. (4) din Legea privind serviciul public de alimentare cu apă și de canalizare nr. 303 din 13 decembrie 2013.

Reclamantul consideră că refuzul pârâtei este neîntemeiat, or, ultima nu a prezentat probe că anume dânsul a refuzat achitarea serviciilor comunale, iar, potrivit Legii nr. 1402 din 24 octombrie 2002, ÎMGFL nr. 3 are calitatea de prestator de servicii, fiind intermediar dintre consumatori casnici cu SA „Apă-Canal Chișinău” și SA „Termoelectrica”.

A menționat că ÎMGFL nr. 3 i-a recomandat să se adreseze direct furnizorului de servicii, cu solicitarea încheierii contractelor individuale, însă, nu a luat în calcul că legislația în vigoare expres prevede că furnizarea serviciului public de alimentare cu apă în blocurile locative se efectuează în baza contractelor încheiate între operator și gestionarul blocului locativ. Mai mult ca atât, în sectorul rezidențial, reprezentantul autorizat al consumatorilor din blocurile de locuit cu sisteme colective de alimentare cu energie termică este administratorul fondului locativ, care încheie un contract de furnizare a energiei termice cu furnizorul și repartizează lunar cantitatea de energie termică consumatorilor.

Reclamantul a afirmat că nu dispune de dreptul de a încheia contracte direct cu furnizorii, însă, nu este lipsit de dreptul de a încheia contracte cu prestatorul de servicii și anume, ÎMGFL nr. 3.

A notat că, în vederea evitării achitării costului cotei-părți lunare ca pierderi de apă, s-a adresat cu acțiune în instanța de judecată, deoarece în realitate aceasta nu reprezintă anumite pierderi de apă, dar este o cantitate de apă consumată fraudulos de către consumatori. Prin urmare, în baza scrisorii ANRE din 27 decembrie 2017 pârâta are obligația de a depista locatarii care consumă apa în mod fraudulos, pe când ultima refuză.

Botoșanu Valeriu a solicitat obligarea ÎMGFL nr. 3 de a încheia cu el, în calitate de consumator casnic, contracte individuale privind alimentarea cu apă și de canalizare, apă caldă și încălzire centralizată.

Prin încheierile Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 07 februarie 2020 și 14 februarie 2020, au fost atrași în proces în calitate de intervenienți accesorii Botoșanu Gheorghe, Botoșanu Valeria, Botoșanu Maria, ÎM „Infocom” și SRL „Info Bon”.

Prin hotărârea din 29 iulie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, acțiunea a fost admisă integral și a fost obligată ÎMGFL nr. 3 din mun. Chișinău, în procedura falimentului să încheie cu Botoșanu Valeriu, ca consumator casnic, contracte individuale referitor la alimentarea cu apă și de canalizare, apă caldă și încălzire centralizată. S-a încasat din contul ÎMGFL nr. 3 din mun. Chișinău, în procedura falimentului în beneficiul lui Botoșanu Valeriu taxa de stat achitată la depunerea cererii de chemare în judecată în mărime de 100 de lei.

La data de 10 august 2020 ÎMGFL nr. 3 din mun. Chișinău, în procedura falimentului, a declarat apel împotriva hotărârii instanței de fond, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii și pronunțarea unei hotărâri noi, prin care acțiunea să fie respinsă.

Prin decizia din 02 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de ÎMGFL nr. 3 din mun. Chișinău, în procedura falimentului și a fost casată hotărârea din 29 iulie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, fiind pronunțată o hotărâre nouă, prin care acțiunea depusă de Botoșanu Valeriu a fost respinsă, ca neîntemeiată.

Pentru a decide astfel, instanța de apel, cu referire la prevederile art. 3 alin. (1), (5), 16-20, 25 alin. (1), (5) din Legea serviciilor publice de gospodărie comunală nr. 1402 din 24 octombrie 2002, art. 29 alin. (1), (4) din Legea privind serviciul public de alimentare cu apă și de canalizare nr. 303 din 13 decembrie 2013 și art. 40 alin. (1), (2) din Legea cu privire la energia termică și promovarea cogenerării nr. 92 din 29 mai 2014, a constatat cu certitudine că ÎMGFL nr. 3 nu are calitatea de prestator de servicii în sensul pct. 2 din Regulamentul cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la/reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002. Or, nu furnizează aceste servicii ca servicii proprii, în baza licenței eliberate de ANRE, întrucât administratorul fondului locativ nu se consideră revânzător de energie termică și nu deține licență și nici nu este operator de servicii de alimentare cu apă, canalizare și energie termică.

Instanța de apel a menționat că ÎMGFL nr. 3, în calitate de gestionar al blocurilor locative, a încheiat contracte de intermediere la livrarea serviciilor comunale, apei potabile și menajere, însă, nu are calitatea de furnizor sau prestator de servicii pentru furnizarea serviciului de alimentare cu apă și de canalizare sau alimentare cu energie termică, asigurând doar intermedierea serviciului. Prin urmare, nici nu poate fi obligat la încheierea unui contract, obiectul căruia ar fi prestarea serviciilor de alimentare cu apă și de canalizare, apă caldă și încălzire centralizată.

La data de 20 septembrie 2021 Botoșanu Valeriu a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului s-a invocat că instanța de apel nu a aplicat legea care urma a fi aplicată și anume, pct. 2 alin. (5) din Regulamentul aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002, care definește noțiunea de prestator de servicii și în baza acestei norme intimată ÎMGFL nr.3 poate fi recunoscută ca prestor de servicii, deoarece este gestionar al fondului locativ, are încheiate contracte cu SA „Apă-Canal Chișinău” și SA „Termoelectrica” privind distribuirea serviciilor contractate consumatorilor și încasează de la ultimii plata pentru consumul acestor servicii.

A indicat că anterior, s-a adresat cu acțiune împotriva SA „Apă-Canal Chișinău” și SA „Termoelectrica” cu privire la obligarea încheierii contractelor de prestare a serviciilor de alimentare cu apă potabilă, apă caldă și canalizare și furnizare a energiei termice, însă, prin hotărârea din 06 februarie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, irevocabilă la 12 decembrie 2018, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată. Prin urmare, nu mai are altă posibilitate de a obține încheierea contractelor solicitate, decât de a se adresa în instanța de judecată față de ÎMGFL nr.3.

Recurentul consideră că este eronat argumentul instanței de apel precum că ÎMGFL nr. 3 nu dispune de licențele obligatorii pentru a distribui aceste servicii, deoarece de aceste licențe dispun furnizorii SA „Apă-Canal Chișinău” și SA „Termoelectrica”.

A menționat că potrivit pct. 3 din Regulamentul aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002, serviciile locative, comunale și necomunale se prestează proprietarilor de apartamente și locatarilor din fondul locativ în baza contractelor încheiate cu gestionarul fondului locativ sau cu furnizorul/operatorul, în strictă corespundere cu legislația în vigoare. Astfel, și în baza acestui act normativ intimată este obligată să încheie cu el ca consumator casnic contractele solicitate, deoarece, după cum s-a menționat, încercarea de a încheia contracte direct cu furnizorii a eșuat.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 02 iunie 2021.

Materialele cauzei atestă că decizia motivată a instanței de apel a fost expediată în adresa recurentului la 23 iulie 2021 conform scrisorii de însoțire nr. 13217 (f.d. 244, volumul I), însă, lipsesc date cu privire la recepționarea acesteia. În cererea de recurs, Botoșanu Valeriu a indicat că a primit copia deciziei la 30 iulie 2021.

Astfel, recursul, declarat la 20 septembrie 2021, este în termen.

La data de 29 septembrie 2021, copia recursului a fost expediată în adresa intimaților ÎMGFL nr. 3 din mun. Chișinău, în procedura falimentului, SA „Apă-Canal Chișinău”, SA „Termoelectrica”, Direcția generală locativ-comunală și amenajare a Consiliului municipal Chișinău, Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică,

ÎM „Infocon”, SRL „Info Bon”, Botoșanu Valeria, Botoșanu Maria și Botoșanu Gheorghe, cu înștiințarea despre depunerea referinței (f.d. 28, 30-35, volumul II).

Prin referința depusă la 18 octombrie 2021, ÎMGFL nr. 3 din mun. Chișinău, în procedura falimentului, a solicitat respingerea recursului.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Botoșanu Valeriu nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat asupra deciziilor instanțelor de apel are caracter nedevolutiv și controlul judiciar se circumscrie doar asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se în exclusivitate doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Totodată, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Rebai și alții contra Franței, 25 februarie 1995), pe când în recursul declarat de Botoșanu Valeriu asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Botoșanu Valeriu, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), 433 lit. a) și 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de Botoșanu Valeriu se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Dumitru Mardari

Mariana Pitic